

THERESA NG

Ik ga eens keer wat vertellen, een vertelselke dat een chinese dame, Theresa mij verteld heet.

Op een dag, ik was al 50 oud en ik had al de helft van de wereld gezien, vroeg mijn baas aan mij: "Mijnheer Verbeeck (op mijn werk waren wij allemaal mijnheer) wilt gij internationaal werken, in het buitenland.?"

Ik zei: "Ik zal het aan mijn vrouw vragen." Ze was akkoord dus ik zei tegen mijne baas: "Het is goed, maar ik zie mijn vrouw graag, in het weekend kom ik naar huis" en hij was akkoord. Zo heb ik, op kosten van mijn werk, nog meer van de wereld gezien dan dat ik al gezien had. Istanbul vond ik het mooist, maar Hong Kong was ook zeer OK.

In HONG KONG werkte ik voor een chinese dame, Mevrouw Ng, N G, maar met een katholieke voornaam, Theresa en het was zij die mij een verhaaltje vertelde:

"Mister jan, I will tell you a story"

Den boer riep heel zijn erf bijeen om te zeggen: "Volgende week komt de burgemeester naar hier en we moeten die een keer goed verzorgen."

De boerin zei: "Ik zal eens mijn best doen, 'k heb daar nog wat erg goede bloem staan, en ik ga een broodje bakken, de burgemeester gaat denken dat het van bij Bloch komt.

De koe zei "Zet mij maar in die wei waar dat mals gras staat, als de burgemeester van mijn melk geproefd heeft kan je hem zeker een groot plezier doen door hem een fles mee te geven naar huis.

De kip zei: "Ik ga heel de week de vetste wormen zoeken, en tegen volgende week kan je mijn eitjes in een pralinedoosje presenteren.

En dan keek den boer naar het varken.

Dat varken wist onmiddellijk waar het aan toe was, zijn buik trok al in kippenvel. Het varken zei "Oeioeioei, you ask for commitment".

A ja, in Hong Kong spreken wij Engels.

Commitment. Dat is geen Engels woord voor spek, dat vertalen ze mee "Toewijding" "Meer dan enkel maar uw best doen", in het frans "engagement"

Dat verhaaltje schiet altijd in mijn hoofd as ik een politieker hoor vertellen wat dat hij gedacht heeft dat hij denkt dat hij - als het gaat – zou willen doen. We geven ze het bestuur van een heel land en ze zitten wat met de knikkers te spelen.

Ik ben lid van de Gensche sossiteit, ter bevordering van het gebruik van het Gents.en die hen een FB pagina, de Gazette van de Gensche Sosseteit. Het is digitaal, maar ik lees dat graag.

Guido gezwelle bv schrijft in de Gazette van de Gentse Sosseteit: " Er zijn drie soorten mensen, mensen die kunnen tellen en mensen die niet kunnen tellen.

En nu een gezongen verhaaltje, over mensen op wie dat ge kunt rekenen, "De Stille Krachten"

De stille krachten

Muziek: *La nonchalante*, Emmanuel Pariselle (Eben Haezer, Ries De Vuyst)

Ze brengen kleren bij evelyn
Schilderen slogans op karton
Ze schrijven mensen uit prison
Wie laat er nog zijn herte zien

Ze strijden voor gerechtigheid
De zoon zorgt voor zijn oude
Ne zieke mens zijn hand vasthouden
De werken van barmhartigheid

Het wordt hier killig, duister en koud,
moesten die mensen nie bestaan.
't Zijn zij die alles tuupe houden.
De stille krachten

De zachte weg, de warme mensen
Gedeeld verdriet es half verdriet
Altijd gereed, de brave mensen
De stille krachten

Ene die zelve nie vele heeft
Die geeft wat geld aan de clochard
Es nie jalous op ne chancard
Die op zijne toer wat deure geeft

Heeft voor een ander altijd tijd
De Tinten deelt het eten uit
Helpt de wereld wat vooruit
De werken van barmhartigheid

Het wordt hier killig, duister en koud
Moesten die mensen nie bestaan
't Zijn zij die alles tuupe houden
De stille krachten

De zachte weg, de warme mensen
Gedeeld verdriet es half verdriet
Altijd gereed, de brave mensen
De stille krachten